

Dromen

Mijn droom is om deze droom te kunnen zijn

*'Augustinus zegt dat we onszelf slechts begrijpen als we ervaren dat we in contact staan met een volmaaktheid die ons te boven gaat, die innerlijker is dan innerlijk.'*¹

Jij zit tegenover me. Ik ben iemand die vol liefde is. Ik ben een soort licht in wat ik uitstraal. Je voelt je geaccepteerd, geborgen en veilig. Ik heb ruimte voor je en je voelt een rust en je gelieft. Op dat moment is het helemaal goed en het is even een hemels momentje hier op aarde, of dat nu is omdat we samen lachen, gekke momenten beleven, goede gesprekken voeren, feesten of even helemaal niks zeggen en er gewoon zijn op dat moment. Ik ben zo vol van liefde en geluk, wat nooit opdraakt. Ik haal er voldoening uit om er voor mensen te kunnen zijn. Dit wordt niet gedreven uit egoïsme, maar het is een overvloedig geven omdat ik overstroom en zo niet anders kan. Ik heb in de totaliteit genoeg dat ik mij volledig op de ander kan richten. Dat is hoe ik zou willen zijn, geen haast maar te alle tijden positief, ruimte, liefde, in het hier en nu. Vol. Daarom hoop ik nu met jou in gesprek te zijn. Een stukje hiervan te kunnen delen. Dat je dit mee mag maken. Wat zou dat toch mooi zijn, wat is dit mooi. Jij en ik, in deze droom. Samen.

*'Wij kunnen ons een voorstelling maken van de meester (in onszelf) en van hoe deze zich zou gedragen in de situatie die wij willen onderzoeken, niet zozeer in de zin van wat hij concreet zou doen of laten, maar meer welke houding of intentie hij zou laten zien.'*²

In gesprek met de droom

In jou dromen, daar ben ik. Als ik naar je kijk ben je iemand die in de wereld staat, vaste voeten in de aarde. Geen religieuze overtuiging, het is zoals het is, zo lijk jij. Mijn denkbeelden kunnen misschien wat onwerkelijk op je overkomen en dat snap ik. Mogelijk ben jij, die ik nu ontmoet, wel mijn kant die mij nuchter houdt en dicht bij de mensen. Misschien spiegel jij mij, dat het niet erg is dat ik niet altijd kan zijn zoals in mijn dromen. Ik kan mij aan je irriteren, ik geloof dat je soms het bovennatuurlijke tegenhoudt. Ik denk dat jij door mijn koppigheid blijft bestaan en gevoed. Maar het mooie is dat het mij ook wel echt en meelevend maakt, voor hier. Bedankt voor dit inzicht, en al wist ik het ergens, maar dat je mij er een schets van laat maken. Een schets, die ik mag inkleuren met mij dromen.

Bevlogen weten een roeping vinden

Bevlogen door schoonheid. Een eigen identiteit. Vrouwelijkheid. Kwetsbaarheid. Pijn. Bevlogen om te laten zien wie de vrouw is. Wat ware liefde is. Liefde die juist zo vaak gebruikt en misbruikt wordt. We zoeken, maar vinden niet. We verliezen ons zelf in de ander. Het sterkt ons, maar maakt ons zwak. Gebroken. We hebben iemand nodig, maar zijn eigenlijk op zoek naar ons zelf. Onbevongen liefhebben is liefhebben. Maar zijn we in staat dat te kunnen. Los van ons zelf. Ons zelf weten. Mijn roeping wordt steeds meer helder, maar pijnlijk. Het laat mij mijn eigen pijn zien. Wil ik dat wel, wil ik die roeping hebben. Het raakt me. Ik leef mee, ik zie, ik ervaar. Ik wil er los van komen, maar zit er vast aan. Ik kan wat anders willen, maar mijn beleving, mijn hart, mijn roeping is daar. En in mijn roeping straal ik, ik van God en Hij van mij.

¹ Kleinlugtenbelt, D. (2011). *Levenskunst: bevriend raken met jezelf en de ander*. Uitgeverij Damon, Budel.

² Vrije ruimte (2002). *Filosofen in organisaties*. http://www.victormuller.nl/pages/boeken_vrije%20ruimte.html